

ای یاران این زندانی نامه‌ای به نظر گذشت نام‌های مبارک دوستان مرقوم بود.

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۴۷۶

ای یاران این زندانی نامه‌ای به نظر گذشت نام‌های مبارک دوستان مرقوم بود. از تلاوت نهایت بشارت حاصل گردید زیرا دلیل جلیل بر عبودیت آستان الهی بود که الحمد لله آن نفوس مقدسه در ظلّ شجره مبارک که در نهایت محبت و الفت با یکدیگر محشورند و مستفیض از فیض جلیل موفور. یاران الهی هرچند از یکدیگر به تن دور و مهجورند ولی به جان در محفل تجلی نور مألوف و مأنوس. جمیع گل‌های یک حدیقه‌اند و اشجار یک ریاض. امواج یک بجزند و طیور یک اوج. نسائم یک جنت‌اند و باران رحمت یک سخاب. در این صورت فرقی در میان نه و جدائی مشهود نیست. لهذا به دوستان متفرّق در بلاد یک نامه نگارم و هر یک را به جان و دل مشتاقم و از برای کلّ از فضل و موهبت الهیه فیض عظیم می‌طلبم و فوز جلیل می‌خواهم تا مانند نجوم در سماء موهبت حیّ قیوم به نهایت درخشندگی تابنده گردند و به شرق و غرب انوار محبت‌الله مبذول دارند.

الهی الهی هؤلاء عباد خرقوا الحجاب و هتكوا السّبحات و شاهدوا الآيات البینات المودعة فی حقائق الموجودات و وعدت فی کتابک الکریم و القرآن العظیم سربهم آیاتنا فی الآفاق و فی انفسهم. الهی الهی انر ابصارهم بنور معرفتک و نور بصائرهم بشعاع ساطع من شمس موهبتک و اضرم فی قلوبهم نار محبتک و اشرح صدورهم بنور حکمتک و اجعلهم آیات التّوحید و انوار التّفرید و کلّ یوم فی شأن جدید حتی یدکروک فی جنح اللیالی و الأسحار و ینشرح قلوبهم باکتشاف الرموز و الأسرار و تقرّ اعینهم بالتّمعن فی الآثار انک انت الکریم الرّحیم الغفار و انک انت المحبوب المقصود العزیز المختار...

ORIGINAL

AUDIO